

Искания

- да се установи, че като не е приела необходимите закони, подзакони и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2004/117/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ от 22 декември 2004 година за изменение на Директиви 66/401/ЕИО, 66/402/ЕИО, 2002/54/ЕО, 2002/55/ЕО и 2002/57/ЕО във връзка с изпитванията, извършвани при официален надзор, и еквивалентността на семената, произвеждани в трети страни и, при всички случаи, като не е съобщила тези разпоредби на Комисията, Италианската република не е изпълнила задълженията, произтичащи за нея съгласно член 8 от тази директива;
- да се осъди Италианската република да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директива 2004/117/ЕО е изтекъл на 1 октомври 2005 г.

⁽¹⁾ ОВ L 14, 2005 г., стр. 18.

Искане за преюдициално заключение, направено от Zala Megyei Bíróság (Република Унгария) на 10 април 2007 г. — OTP Bank Rt., Merlin Gerin Zala Kft/Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

(Дело C-195/07)

(2007/C 129/19)

Език на производството: унгарски

Препращаща юрисдикция

Zala Megyei Bíróság

Страни в главното производство

Ищци: OTP Bank Rt., Merlin Gerin Zala Kft.

Ответник: Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли точка 3, буква а) от глава 4 на приложение X към „Акт за присъединяване“ ⁽¹⁾ (Акт относно условията за присъединяване и промените в Договорите — присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република), приложима по силата на член 24 от посочения Акт за присъединяване, който гласи че „Унгария може да прилага до 31 декември 2007 г. включително данъчни намаления за местни предприятия [да се четат: данък

върху стопанската дейност] до 2 % от нетните приходи на предприятията, предоставени от местните власти за ограничен срок от време въз основа на членове 6 и 7 от Закон С от 1990 г. за местните данъци [...]“, да се тълкува в смисъл че:

- става въпрос за временно изключение, съгласно което Унгария може да запази данъка върху стопанската дейност, или
- предвиждайки възможност за запазване на данъчните намаления, свързани с данъка върху стопанската дейност, Актът за присъединяване признава (преходното) право на Унгария да запази данъци със същия характер като данъка върху стопанската дейност?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, този съд поставя и следния въпрос:

С оглед на правилното тълкуване на Шеста директива 77/388/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета, кои са критериите, въз основа на които може да се приеме, че определен данък няма характер на данък върху оборота по смисъла на член 33 от Шестата директива?

⁽¹⁾ ОВ L 236, стр. 846.

⁽²⁾ ОВ L 145, стр. 1.

Жалба, подадена на 12 април 2007 г. от Aktieselskabet af 21. november 2001 срещу решението на Първоинстанционния съд (първи състав), постановено на 6 февруари 2007 г. по дело T-477/04: Aktieselskabet af 21. November 2001 срещу Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

(Дело C-197/07 P)

(2007/C 129/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aktieselskabet af 21 ноември 2001 г. (представител: С. Barrett Christiansen, advokat)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени изцяло решението на Първоинстанционния съд от 6 февруари 2007 година, по дело № T-477/04 (атакуваното решение)

- да осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) да заплати съдебните разноски за производството пред Съда на Европейските общности.
- да отмени решението на Първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 7 октомври 2004 година, по дело № R-364/2003-1
- да осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) да заплати съдебните разноски за производството пред Първоинстанционния съд и пред СХВП.

Правни основания и основни доводи

В настоящата жалба жалбоподателят твърди, че:

като е приел, че по-ранните марки се ползват с известност, по смисъла на член 8, параграф 5 от Регламента относно марката на Общността, Първоинстанционният съд неправилно:

1. не е направил, разграничение между 36-те по-ранни марки в атакуваното решение
2. е взел предвид доказателство, което не съвпада с официалните указания на СХВП
3. е взел предвид доказателство, което няма връзка с по-ранните марки
4. е взел предвид документ без дата
5. не е взел предвид, че датата има значение за установяване на известността е датата на регистриране на оспореното заявление за марка на Общността
6. е потвърдил известността, основана на доказателство, което не е близко по време до датата на постъпване на оспореното заявление за марка на Общността
7. е взел предвид изследване на пазара като доказателство за известност, без никакви доказателства:
 - (а) за това дали то е било проведено от независим и признат изследователски институт или дружество
 - (б) за броя и профила (пол, възраст, занятие и среда) на интервюираните
 - (в) за метода и обстоятелствата, при които изследването е било проведено и пълния списък с въпросите включени във въпросника
 - (г) за това дали процентът отразен в изследването отговаря на общия брой лица, до които е било направено допитването или само на тези, които действително са отговорили.
8. не е взел предвид отделната доказателствена стойност на представените доказателства преди да направи общо заключение.

Като е приел, в нарушение на член 8, параграф 5 от Регламента за марката на Общността, че неоснователно е била извлечена полза от известността на по-ранните марки, Първоинстанционният съд неправилно:

9. е основал решението си относно съществуването на неоснователно извлечена полза въз основа на известността, което противоречи на член 8, параграф 5 от Регламента за марката на Общността,
10. е приел, че възможност, която не може да бъде изключена, е достатъчна за да се приеме за доказан, *prima facie*, бъдещ риск, който не е хипотетичен, от неоснователно извличане от жалбоподателя на ползи от известността на по-ранните марки.

Жалба, подадена на 12 април 2007 г. от Donal Gordon срещу решението на Първоинстанционния съд (трети състав), постановено на 7 февруари 2007 г. по дело T-175/04, Donal Gordon/Комисия на Европейските общности

(Дело C-198/07 P)

(2007/C 129/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Donal Gordon (представители: J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten и Ph. Reyniers, avocats)

Другата страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението по дело T-175/04 и спорът да се разреши по същество;
- да се потвърди личния интерес на жалбоподателя във връзка с неговия доклад за развитие на кариерата, независимо от интереса на администрацията в същия аспект
- да се признае, че инвалидността е по дефиниция обратима, както и че тя се приема и разглежда по този начин от Медицинската служба на Комисията;
- да се предостави на жалбоподателя право на съдебна защита относно неговия доклад за развитие на кариерата;
- да се уважи искането за обезщетение и да се присъди на жалбоподателя сумата от 1,5 милиона EUR;
- да се постанови съответно присъждане на разноските.